

גליון קל"ד

פרשת פנחס
תשפ"ג

קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא - הלקח מ'פנחס', קום ועשה!!!

את התוצאות ההרסניות של הדרך שאתה בוחר בה. לכל אחד יש הזדמנויות בחיים - שהוא קובע את עתידו לשעה ולדורות!
עכשיו זה השעה הגורלית שלנו! תבחר בחיים, לך ולדורותיך!!!

לאחר עשרות שנים, לאחר שר' מרדכי הקים משפחה מפוארת בכרם ישראל, ואילו חבירו 'נעבך' בקושי הקים משפחה מסורתית אחרי שנים רבות עם שנים וחצי צאצאים, וילדיו היו בזים לו ונזכרים בו רק שצריך כסף... (הוא עצמו לא האמין עד היום הידרדר).

אמר לחבר לר' מרדכי, צדקת!

יש הכרעות שהם הכרעות גורליות לדורות!

אחיי ורעיי, אהובי וידידי!!!

התורה הק' היא תורה נצחית, התורה באה ללמד אותנו 'מוסר השכל' - 'קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא'.

הקב"ה נתן לכל אחד ואחד מאיתנו תפקיד בעולם, והוא מכניס לו בראש רעיונות הקשורות לתפקידו ותיקונו בעולם, על האדם לא להיות פזיז, אבל ללמוד לקח נצחי מ'פנחס', קום ועשה, תזכה בזה, לך, לשעה ולדורות!!!

מִיָּה לִמְעַשָּׂה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרני אסן מירון
ג' הרני אסן קרלין, וכל מרני ישראל

"אני כהן", הכריז ה"חפץ חיים", ותמה: "מדוע אתה לא?" תמה לשאלה. ענה: "משום שאבי לא כהן."
"אכן", אישר ה"חפץ חיים", ואילו אבי היה כהן! אבל מדוע? מדוע היה אבי כהן ואבך לא?"
הבין שאין תוחלת לענות שגם סבו וסב סבו לא היו כהנים. שתק.

אמר ה"חפץ חיים": "אומר לך מדוע. כי בשעתו, כשידד משה רבינו מהר סיני וראה את העגל והמחולות, שבר את הלוחות וקרא: מי לה' אלי (שמות לב, כו), סבי מיהר לקריאתו, וסבך לא!"

ומדוע אני אומר לך זאת? משום שאתה חוזר לארצך, ותבנה ביתך. דע, שיש כה הרבה לפעול למען ה' ותורתו! והנחלץ לפעולה, זוכה לדורי דורות!" (מתוך 'הגדה של פסח').

המחנך הר"ג בנימין בירנצוויג שליט"מ מספר בשם הגאון ר' יהושע מן שליט"א ראש ישיבת 'כנסת חזקיהו', על הסבא ר' מרדכי מן צ"ל ראש כולל 'בית הלל'.
בצעירותו היה לו חבר, שהיה מתווכח עם ר' מרדכי על דרך ה"השקפה" הנכונה.
היה זה בימים שתנועת ה'הציונות' הארוזה פטשה טלפיים על צעירי ישראל וסחפה אחריה את הצעירים עם כל מיני רעיונות עיוועים, ופטשו טלפיהם לומר כשר אני...
ר' מרדכי אדו כגבר חלצני, ואמר לחבירו' - אתה תראה

רש"י בסוף הפרשה הקודמת מביא את דברי הגמ' (סנהדרין פב.) "ורא פנחס בן אלעזר, מה ראה? - אמר רב: ראה מעשה, ונזכר הלכה. אמר לו: אחי אבי אבא, לא כך לימדתני בדרתך מהר סיני: הבעול את הנכרית קנאין פוגעין בו! - אמר לו: קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא." - קורא האיגרת, הוא יהיה השליח לקיים את האמור בה, כלומר: כיון שאתה הזכרת את ההלכה, לך אתה לבצע!

לא שחם ושלום, משה רבינו התעצל מלקיים את הדבר, אלא שזה סוג של נבואה משמים, שאם נותנים בלב של אדם דברים, סימן שזהו תפקידו!!!

זכה פנחס לזכות נצחית גם להציל את עם ישראל, וגם לזכות לו ולורעו אחריו, להגיע לדרגה נצחית, כמו שהתורה הק' מעידה בתחילת פרשתינו: "וַיִּצְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לְאָמֹר: פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָאֹו אֶת קִנְיָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי: לְכֹן אֶמְרָה הִנְנִי נֹתֵן לְךָ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: וְהִיְתָה לְךָ וְלִצְרָעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהִנֵּת עֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיוּ וַיִּכְפַּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".
הרבה פעמים, בהרבה מפגשים וצמתים בחיים - אנו נתקלים בהרבה התלבטויות, מה לעשות? האם לעשות? למה דווקא אני?

הלקח מ'פנחס', וכמו שהגמ' אומרת, קום ועשה!!!
יש לך רעיון לחיזוק? קום ועשה!
אתה רוצה להתחיל 'נושא מסויים' - תתחיל!
קום!!! ועשה!!!

"אמור מעט ועשה הרבה!" "קריינא דאיגרתא איהו ליהוי פרוונקא", זה לימוד לשעה ולדורות!

סיפר הגאון הצדיק רבי משה שוואב צ"ל למה צ' ר' יענקל'ע גלינסקי זצוק"ל - שכשבא לפני ה"חפץ חיים" צ"ל לקבל ברכת הדרך בשבו מהישיבה לארצו, שאלו: "האם אתה כהן, או לוי?"
ענה: "לא".

"לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי"

יסוד נפלא ביותר אומר הר"ג ר' דוד בלאק שליט"א, "לולי תורתך", אם לא הייתי לומד את התורה הקדושה בדרך של "שעשועי", לאני לומד בדרך של שעשוע, בדרך של עריבות ומתיקות התורה. וכמו שמרן הגר"ג היה אומר שהלימוד צריך להיות מתוך 'סקרנות ושמחה', וכל אחד צריך לחפש מה הלימוד שהוא נהנה ממנו.
"אז אבדתי בעניי".

"אין עניי אלא בדעת" (נדרים מא). הדרך להתגבר על 'עוני הדעת', זה על ידי 'תורתך שעשועי', שיש שעשוע וחשק, אז לא נאבדים 'עוניי הדעת'...

זה לא כזה כבוד!!!

סיפר משיח ישיבת פוניבז' הגר"א קלרמן שליט"א, בהספדו על מרן הגר"ג אדלשטיין זצוק"ל (בבית הכנסת 'היכל משה' רכסים, כדאי לשמוע את ההספד ב'קול הלשון' יש שם הרבה מאד דברים יחידים ומעניינים שהגר"א קלרמן מתוקף תפקידו עשה 'שימוש' אצל מרן הגר"ג).
הגר"א קלרמן שליט"א התמנה בגיל צעיר לשמש בתפקידו בישיבת פוניבז', ובאירוע הראשון שהתקיים בישיבה, הגר"א קלרמן היה אמור לשבת ב'מזרח', אבל הוא הרגיש חוסר נעימות - לעלות לשבת במזרח ביחד עם רבותיו של רבותיו.

ראה מרן הגר"ג את חוסר הנעימות של הרב קלרמן, ואמר לו: "זה לא כזה כבוד לשבת במזרח", בוא תעלה. במילים ספורות אלו, תימצת הגר"ג את 'משנת חייו', לפעמים אנשים עושים עסק כל כך גדול מעניין ה'כבוד'.

אומר מרן הגר"ג, בואו וניקח את הדברים בפרופורציות הנכונות, נתבונן היטב ב'כבוד המדומה' - ומיילא נבין שאין כל כך מה לרדוף אחריו.

d0548432274@gmail.com

ר' אמונת של הלב הרב דוד מטיאס

לקנות כלים ובגדים חדשים בבין המצרים

כתב השו"ע ס"ע תקנ"א ס"ז ו"ז: טוב לזהר מלומר שהחיינו בין המצרים על פרי או על מלבוש וכו' עכ"ל, והטעם כתב המשנ"ב (ס"ק צ"ח) דכיון שהזמן ההוא הוא זמן פורענות אין כדאי לומר שהחיינו לזמן הזה עיי"ש. וכתב הב"ח (שם) וז"ל: ולפי זה גם כן אין לקנות אז כלים חדשים או ללבוש כלי חדש מאחר שאי אפשר לו לברך שהחיינו כל בין המצרים עכ"ד, והובאו דבריו במגן אברהם (ס"ק כ"א), ובעוד פוסקים. והנה מבואר מדברי הב"ח דכל הקפידא שלא לקנות כלים חדשים או ללבוש בגד חדש בימים שעד ראש חודש אב, אינו אלא מחמת ברכת שהחיינו שצריך לברך בשעת הקנייה או הלבשה, אך מחמת עצם הקנייה ועצם הלבשה אין איסור לקנות כלי חדש או ללבוש בגד חדש בימים שעד ראש חודש.

ולפי זה נמצא שבימים שמי"ז בתמוז ועד ראש חודש אב מותר לקנות כלים או ללבוש בגדים חדשים שאין מברכים עליהם ברכת שהחיינו כגון כלים ובגדים שאינם חשובים כל כך (כמו חולצה או נעליים וכדו'), וכ"כ המשנ"ב (ס"ק תקנ"א ס"ק מ"ה) שבגדים שאינם חשובים כ"כ שאין צריך לברך עליו שהחיינו כגון מנעלים וכדו' בודאי מותר לקנות וללבוש מ"ז בתמוז עד ראש חודש עכ"ד.

ונראה דהוא דמות לקנות [עד ראש חודש] כלים חדשים שמשתמשים בהם הוא ובני ביתו, כגון מכונת, מזגן או מכונת כביסה וכדו', שהרי מבואר בס' רכ"ג ס"ה דבכ"ה שגם אחרים נהנים אין מברכים ברכת שהחיינו אלא ברכת הטוב והמטיב עיי"ש, ולגבי ברכת הטוב והמטיב כתבו הפוסקים דמותר לברך ברכה זו בימי בין המצרים, דדוקא בברכת שהחיינו יש לזהר שאומר "שהחיינו לזמן הזה", מה שאין כן בברכת הטוב והמטיב שאינו מזכיר דבר זה [עיי' שו"ת אגרות משה או"ח ח"ג ס' פ', וכן הורה הגר"נ קרלין צ"ל שמותר לברך ברכת הטוב והמטיב בבין המצרים, וכן פסק הגר"ש אלישיב צ"ל כמבואר בשו"ת ישא יוסף או"ח ח"ג ס' קמ"ג], ואם כן כיון שמותר לברך ברכת הטוב והמטיב על כלים חדשים שמשתמשים בהם הוא ובני ביתו, מותר גם לקנותם בימים שעד ראש חודש אב, וכן מבואר להדיא בשו"ת אגרות משה (שם).

ומשמיה דהגרש"ז איערבאך צ"ל מובא שאף בכלים ובגדים חדשים שמברך עליהם ברכת שהחיינו, אין לאסור אלא השימוש והלבשה, אבל קנייתם מותרת [עד ראש חודש] שהרי בזמננו איננו נוהגים לברך שהחיינו בשעת הקנין אלא רק בשעת השימוש או הלבשה (הליכות שלמה בין המצרים).

מה אנחנו רוצים מעשה מחזק באמונה ובטחון

למה הגיע ר' רב יפה בחלום?

הסיפור הבא הובא בגיליון 'קול ברמה' ויש בו חיזוק לימי
בין המצרים בבין אדם לחבירו:

מעשה מופלא ביותר התרחש לת"ח אחד, שלמד
בישיבת 'כפר חסידים' והיה קשור במיוחד למרן המשגיח
הגה"צ רבי דב יפה זצ"ל. **המעשה מוכיח בעליל על מעלתו
ומדרגתו הגבוהה של מי שאינו מגיב כאשר מעליבים אותו,
ומקבל את הביזיון כשתיקה.**

לילה אחד, מספר לנו הת"ח, והיה בחלומי אני הולך עם
המשגיח, יד ביד, ברחוב, והנה אנחנו רואים את אחד
מתלמידיו המובהקים של מרן המשגיח יושב על ספסל בגינה.
תלמיד זה למד איתי ביחד באותן שנים ב'כפר חסידים', ונמנה
על חברי הטובים.

המשגיח נצטר לרגע, ואח"כ ניגש אל התלמיד המובהק
שלו, התכופף אליו במאמץ מיוחד ונשקו בחיבה כמה וכמה
פעמים. המשכנו ללכת, ואחרי כמה צעדים המשגיח עוצר
שוב, חוזר לאחוריו, רוכן אל התלמיד ומתאמץ לנשקו שוב
ושוב.

והי בבוקר, והנה חלום. בתחילה לא ייחסתי לכך כל
משמעות, מספר התלמיד חכם, מפני שהיה מדובר בחלום
טוב.. ואם כן לשם מה עליי לספר את הדברים לתלמיד ההוא?
אבל, כאשר סיפרתי את פרטי החלום לרעייתי תח"ל, אמרה לי
ברוב תבונה: "מה אכפת לך להתקשר אליו ולספר לו הרי
בוודאי זה יגרום לו הרגשה טובה!"

עשיתי כדבריה, והתקשרתי אל החבר שלי. השיחה לא

נישק אותי? פעמיים?? והתאמץ לעשות זאת???
הפעם פרצתי בבכי של שמחה, וממש לא יכולתי
להירגע. היה לי ברור שהחלום הוא חלום אמת, מה גם שזה
היה ממש באותו לילה, והמשגיח בא מהעולם העליון כדי
לבשר שמעשיו היו רצויים בשמים!
עד כדי כך נרגעתי, שבאותו רגע התקשרתי אל מי שפגע
בי, ואמרתיו לו שאני סולח לו בלב שלם, ואפילו לא התעניינתי
מה הביא אותו לפגוע בי! הוא לא האמין למשמע אוזני ונראה
היה שהוא מתחרט לגמרי על מה שעשה. אבל כל הפרטים
באמת כבר לא עניינו אותי. הייתי שלם עם עצמי, וידעתי
שעשיתי את הדבר הכי טוב בעולם.

עד כאן דבריו של החבר הת"ח שנפגע. האיש שחלם את
החלום המופלא והתקשר אלינו, הוסיף שלדעתו הסיבה
שהמשגיח התגלה דווקא אליו, ולא לאדם אחר, היא מפני
שהוא, לומד משניות יום-יום לעילוי נשמתו.

הוא מציין עוד שמיותר לומר ש"החלום" שחלמתי היה
ללא קשר אל המאורע שבו ביישו את החבר שלי, כי לא ידעתי
מאומה מכל העניין, וכשהודעתי לחבר על ענין החלום היה זה
רק בעצת רעייתי תח"ל, וכפי שסיפרתי.

חזק חזק ונתחזק בענין ה'נעלבים ואינם עולבים', וכפי
שידוע בשם הרבה צדיקים שאמר שמי שזקוק לישועה ינסה
לחפש אדם שפגע בו, ולא הגיב, ויבקש ממנו ברכה!

לעברו בבל לנבנם

התחזקת בעבודת ה' - זו תפילה
מתלמידיו של בלעם הרשע

"אמר רבי חלבו אמר רב הונא: כל הקובע מקום לתפלתו
- אלהי אברהם בעוורו. וכשמת - אומריו לו: אי ענין, אי
חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו! ואברהם אבינו מנא
לן דקבע מקום? - דכתיב: וישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד שם". (ברכות ו:).

בעלי המוסר עומדים על ההבדל בין אברהם לבלעם.
אברהם התפלל לקב"ה שלא יהפוך את סודם, התפילה
[לכאורה] לא נענתה.
מה עשה אברהם למחרת? "וישכם אברהם אל המקום
אשר עמד שם", חזר להתפלל באותו מקום שבו התפלל
אתמול.

"בלעם" לעומת זאת, האשים את כל העולם - חוץ מאת
עצמו, אולי מכאן, ואולי מכאן, תבנה לי מזבח כאן, ותבנה
לי שם.
כולם אשמים - חוץ ממנו.

הדבר הזה, של "האשמת האחר", יכול לתפוס אותנו
בהרבה מקומות, המגון דפוק, הגמ' ישנה, הספסל עקום,
הרבע' לא טוב, וכו' וכו'.
אל נא נהיה בלעמים!!
נהיה מתלמידיו של אברהם אבינו, לא להאשים את כל
העולם חוץ מאותנו!
נקבע מקום לתפילתנו, כמו שהארכנו בעבר, שזהו כבוד
התפילה, ומכבדי אכבד - ובעז"ה נזכה שישמע ה'
שועתנו במהרה.

עוד בענין תפילת בלעם:
אנשים חושבים שבשביל שהקב"ה ישמע לתפילה, צריך
הכנה רבה, ורק במקום ובשעה המסוגלים, וזה 'טעות
נוראה', הרב שטינמן זצוק"ל היה מעורר ע"כ רבות,
שיהודי צריך לדבר עם ה' כל הזמן ובכל מצב, ולבקש
ממנו על כל פרט, ואם לא מבקש מה' כל פרט, אז הוא
כביכול מראה לקב"ה שהוא מסתדר לבד בדבר הזה, רח"ל
מהאי כפירה.

סיפר לי אברך חשוב מיקירי קרית 'רכסים', הוא רצה
לנסוע עם ב"ב ל'כותל המערבי', והתפלל לה', ה' תעזור
לי להספיק את האוטובוס, 'בנחת ולא בלחץ', ואכן
האברך הנ"ל סיפר לי שרשרת של השגחה פרטית
מופלאה, שה' כיוון את דרכו, בדיוק לפי התפילות שלו.
נדע ונשנן לעצמינו, הקב"ה שומע תפילת כל פה, בכל
דבר, בכל עניין, בכל מקום ובכל שעה - ונזכה בקרוב
לגאולה השלימה במהרה בימינו אכ"ר.

**עלון השבועי: נתרם על ידי החפץ בעילום שמו,
לברכה והצלחה ברוחניות וגשמיות.**

חלק נתרם לע"נ: משה בן חנוס תורת. וחוותו רחל זינת בת טוובר תורת.

וקרשתו מבל חומנים בעניני 'שבת מלכא קדישא'

מה עשה מרן הגרי"ג אחרי שנכשל בשוגג בחילול שבת?

סיפר נהגו המסור של מרן הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל, הרב שמעון מרגליות שליט"א (בהספדו בקול הלשון' כדאי לשמוע):
יום אחד שמנו לב שמרן הגרי"ג נכנס לחדר השירותים, ולא הדליק את האור.
חשבנו אך מקרה הוא, אך שמנו לב כמה וכמה פעמים שאם האור בשירותים היה מכובה, מרן לא היה מדליק אותו.
שאלנו את מרן זצוק"ל, למה הוא לא מדליק? אגב, גם זה חלק מענותותו הנוראה של מרן זצוק"ל, שיכלו לשאול אותו כל שאלה, ועל
כל הנהגה.
אמר להם מרן הגרי"ג, קרה לי פעם מקרה מצער נורא, שהדלקתי שעות אחדות את האור בשב"ק בשירותים בשוגג.
מאז קיבלתי על עצמי גדר, לעולם אני לא מדליק יותר את האור בשירותים, אם האור נשאר דלוק מוטב, ואם לאו -
לא מדליקים!!! (מיני אז, שמו מדבק על המתג, בכדי שלא יכבו את האור אף פעם).
כמה 'מוסר השכל' ניתן ללמוד מדבר זה - בזהירות בענייני שבת, "כל ששגגתו חטאת - זדונו [בלי עדים והתראה]
כרת" רח"ל רח"ל... [ונס להזוהר בעוד הרבה דברים שצריך להשים סייג ומשמרת למשמרת].
א"ה: לא נראה לי שהקב"ה דורש מאיתנו שלא נדליק יותר את האור בשירותים, אבל, לענ"ד ממש חובה לכסות את
המתגים באורות בבית במקומות שעלולים להכשל, וכמעט לא מצוי שלא נכשלים.
"אם בארזים נפלא שלהבת - מה יגידו אוזבי הקיר", (מועד קטן, כה:). אם רואים את מרן הגרי"ג, חסידא קדישא ופרישא,
שנכשל בעביה בשוגג, גודר את עצמו בגדרים חזקים, האם אנחנו פטורים מעשיית גדרים וחזוקים לשמירת שבת?
שמעתי פעם סברא בשם 'תלמיד חכם גדול' (איני זוכר את שמו, אשמח שיהודיעוני) שאמר:
חז"ל גזרו הרבה סייגים וגדרים "שמא יטה", [אסור לקרוא לאור הנר בשבת, שמא לא יראה מספיק טוב, ויבא לקרב
את הנר אל הספר, ויטלטל מוקצה, ויגרום להבערה מוגברת של הנר, ויעבור בכך על איסור "מבעיר" דאורייתא ממש].
היום אין לנו במנורות החשמליות "שמא יטה". [אומנם, מרן הגרי"ג קניבסקי זצוק"ל היה מחמיר כדעת ה'חזון איש'
שגם במנורות החשמליות יש 'גזירה שמא יטה', והיו מעמידים שומר כדי שלא יטה, או שהו נועלים במנעולים את
הפלורוסנטים (ניתן לראות תמונות בספר 'אין לו בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד')].
מה הגדר והסיגי שלנו? [אומנם אין להוסיף על דברי חז"ל, אבל מצד הסברא הישרה זה שייך, ואיני בקיא בגדרי
הדברים האלו, מתי מדמים מילתא למילתא].
יש חשש שמא נדליק את האור בשוגג בשבת. וביותר הדבר מצוי עם ילדים קטנים ש'שביתתן עליך', ולפעמים הם
מכבים את האור בשוגג, ומחמת הפחד והבהלה הם מדליקים במזיד רח"ל.
יש עצה פשוטה, קונים כיסוי למתגים [עולה חבילה של 5 כיסויים בערך 20 ₪] ושמים כיסוי, ושומרים את שבת
כראוי. ולענ"ד זה ממש כמעט חיוב, ובפרט למי שנכשל הוא או אחד מבני ביתו.
עוד בעניני גדרים וסייגים בענייני 'ראת שמים', הגה"צ ר' אלימלך בירדמן שליט"א, הביא יסוד מהאדמו"ר מסקולען
זצ"ל, על הפסוק " (תהלים קיט טא) "יְיָ יְיָ הִלְצֵנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרַתְךָ לֹא נָסִיתִי".
"יָדִים הִלְצִינִי" - ה'יָדִים' צוֹחֲקִים עַל כָּל הַגְּדֵרִים בִּירַאת שָׁמַיִם, "עַד מָאֵד", למה אתה צריך כל כך לגדור את עצמך,
מה הלחץ??
והתשובה על כך: "מתורתך לא נסיתי", רק בזכות כל הגדרים והסייגים, "מתורתך לא נסיתי"...

ניתן להירשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676	חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] קלא - קלג	דרוש תרומות להורפת העלון ניתן לתרום בנידורים פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח 80 אזור רכסים-100 ש"ח אוסף גליונות
---	--	---